

แนวทางพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

Guideline for Development of Suitable English Learning for Interior Architectural Student

ดาราลัย ไชมะเร็ง¹

Daralai Chaimareng¹

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ เพื่อหาแนวทางพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม สำหรับนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในงานศิลปะและสถาปัตยกรรมภายใน รหัสรายวิชา 0604 302 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้หลักการภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ *English Occupational Purposes ; EOP* พบแนวทางพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถจำแนกได้ 3 แนวทาง คือ การฝึกทักษะคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับวัสดุ โดยแบ่งหมวดหมู่ตามประเภทงานเขียนแบบสถาปัตยกรรมภายใน ประกอบด้วย งานแบบผังพื้น ผังเฟอร์นิเจอร์ ผังฝ้าเพดาน ผังไฟฟ้า ผังเต้ารับเต้าเสียบ รูปด้าน รูปตัด และแบบขยาย ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพสถาปนิก ด้วยการเขียนเรียบเรียงโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ และจัดทำแบบ การฝึกทักษะนำเสนอ งานออกแบบ ด้วยการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดกระบวนการจดจำ และการฝึกทักษะการเรียนรู้รายวิชานี้ ให้บูรณาการความรู้จาก 3 วิชา ได้แก่ รายวิชาวัสดุและวิธีการใช้ วิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน 4 และวิชาโครงสร้างสถาปัตยกรรม ของหลักสูตร พ.ศ. 2554 ซึ่งรายวิชาดังกล่าว มีผลต่อกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ และเนื้อหาภาษาอังกฤษ รวมทั้งความสามารถ พื้นฐานภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนที่ไม่เท่ากัน ทำให้มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 35.8

คำสำคัญ : กระบวนการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การพัฒนาการเรียนรู้

Abstract

The objective of this research was to find out the way to develop English learning appropriately for the students programming in Interior Architecture. The sample group of the study was the forty-seven third-year students of Interior Architecture Programme who enrolled in English in Art and Interior Architecture (Course code: 0604302) in the second semester of the academic year 2012 using the theory of English Occupational Purposes : EOP. The findings of the study can be categorised into 3 ways. Firstly, practising vocabulary skill for materials which are categorised regarding the interior architecture design drawing consisting of lay-out plan, furniture plan, ceiling plan, electricity plan, jack-and-plug plan, side view, section view, and detail view, with regard to the professional standard criteria of Architect Council of Thailand by composing and arranging the English sentence structures and making models. Secondly, practising presentation skill of each design by communicating in English to enhance memorising process. Finally, practising learning skill of the course by integrating the knowledge of three courses, i.e. Materials and Usages, Interior Architecture Design 4, and Architecture Structure regarding the curriculum A.D. 2011, and all the relevant courses affect knowledge correlation process and English content including with basic English proficiency of each student that is unequal which influences the learning development is averaged 35.8 percent.

Keywords : Teaching and learning management process, English learning, learning development

¹ อาจารย์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง และนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150

* Lecturer Faculty of Architecture Urban Design and Creative Arts, Mahasarakham University, Kantarawichai District, Maha Sarakham 44150

บทนำ

ภาษาอังกฤษถูกจัดอยู่ในหลักสูตรของการศึกษาทุกระดับ เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ ในปี พ.ศ. 2555 สภาเศรษฐกิจโลก World Economic Forum ; WEF ได้จัดอันดับคุณภาพการศึกษา และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพของประเทศต่าง ๆ ในแถบทวีปเอเชีย พบว่า ความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษของประเทศไทย จัดอยู่ในอันดับที่ 78 จาก 96 ประเทศ และอันดับที่ 8 จาก 9 ประเทศอาเซียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 44.36 ซึ่งถึงความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษน้อย หรืออยู่ในกลุ่ม very low proficiency¹ ทั้งนี้ อาจเกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ที่ยังไม่สัมฤทธิ์ผลในทุก ๆ หลักสูตร สถาบันอุดมศึกษา เป็นหลักสูตรวิชาชีพหนึ่ง ภายใต้อาสาสมัครฝึกหัดครู ประกอบไปด้วยการเรียนที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิต ที่สามารถดำเนินงานวิชาชีพ ด้วยการเขียนแบบการออกแบบงานสถาปัตยกรรมภายใน จึงมีลักษณะการเรียนเฉพาะที่แตกต่างออกไปจากสาขาวิชาอื่น ๆ รวมไปถึงการใช้ภาษาอังกฤษของวิชาชีพนี้ ที่มีความซับซ้อน ยากแก่การเข้าใจ และการจดจำแก่นิสิต² งานวิจัยนี้ ได้เลือกรายวิชาภาษาอังกฤษในงานศิลปะและสถาปัตยกรรมภายใน รหัสรายวิชา 0604 302 ปีการศึกษา 2555 มาทำการศึกษา เนื่องจากเป็นวิชาหนึ่งในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาพื้นฐาน ของหลักสูตรสถาปัตยกรรมภายใน ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2554) ซึ่งเป็นวิชาเดียวที่มีการเรียนการสอน เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเฉพาะทางวิชาชีพ โดยประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น คือ รายวิชาที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาวิชา ตลอดจนวิธีการเรียนการสอนในทุก ๆ ภาคการศึกษา ตั้งแต่ที่มีการบรรจุรายวิชาในหลักสูตร ทำให้ผลสรุปของการประเมินรายวิชาไม่ชัดเจน เหตุสำคัญของปัญหา เพราะไม่มีข้อมูล หรือสาระทางรายวิชา จากตำราและเอกสารทั่วไป แต่ใช้วิธีการสอนด้วยประสบการณ์ทางวิชาชีพของผู้สอนแทน จึงทำให้การเรียนรู้อังกฤษของนิสิตยังขาดประสิทธิภาพ

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษที่เหมาะสมสำหรับนิสิตสาขาสถาปัตยกรรมภายใน โดยใช้หลักการภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ English Occupational Purposes ; EOP เป็นการทดสอบกระบวนการ

เรียนการสอน เนื่องจากเป็นเกณฑ์วัดผลภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ทางด้านวิชาการและวิชาชีพ และสามารถทดสอบ วิธีการสอน หรือปัจจัยอื่นใด ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ให้เหมาะสมสำหรับนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายในต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาหาแนวทางพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษที่เหมาะสมสำหรับนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน โดยใช้หลักการภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ English Occupational Purposes ; EOP³

วิธีการวิจัย

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนิสิต ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน จำนวน 47 คน ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษในงานศิลปะและสถาปัตยกรรมภายใน รหัสรายวิชา 0604 302 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555

การศึกษาลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษในงานศิลปะและสถาปัตยกรรมภายใน ตามหลักการ EOP

รายวิชามีวัตถุประสงค์ให้นิสิตรู้ถึงชื่อ ประเภท ชนิด รายละเอียด และหน้าที่ของอุปกรณ์ตกแต่ง และอุปกรณ์ประกอบติดตั้งวัสดุก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมภายใน ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำรายละเอียดประกอบแบบทางสถาปัตยกรรมภายใน โดยรายวิชาจัดเป็นประเภท หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพที่เตรียมผู้เรียนเข้าสู่วิชาชีพ pre- experience⁴ เป็นการเตรียมภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนก่อนทำงานจริง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนสำคัญ ด้วยสัดส่วนการเรียนรู้อังกฤษของรายวิชา 50 : 50 คือ Drafting Symbol ประกอบด้วย 5 หัวข้อ ได้แก่ Plan Elevation Section Reflected Ceiling/ Electrical and Mechanical และ Specification ประกอบด้วย 4 หัวข้อ Material Finishing Detail Construction Equipment and Element โดยตามหลัก EOP รายวิชา ต้องมีการกำหนดกิจกรรม ควบคู่กับหัวข้อ ตามเป้าหมาย ซึ่งสามารถสรุปหัวข้อในรายวิชา (Table 1)

Table 1 Topic of English for Art and Interior Architecture curriculum and activity learning.

Topic	Description	Activity Learning	Observation Environmental learning		
			Group	In.	Learning process
Introduction	vocabulary in English (pre-test)	I(7)		- review vocabulary	
Drafting Symbol	Plan : Pattern/Floor Furniture lay out	Vocabulary for plan	I(6)		Test vocabulary - MIA Learning ^[5]
	Elevation	Vocabulary for Residential	I(6)		Exercise sentence
	Section	Vocabulary for Restaurant and SPA	I(7)		learning pair work
	Reflected Ceiling	Vocabulary for Office		I(47)	Self directed learning
	Electrical/ Mechanical	Vocabulary for Hotel and Resort	I(6)		Learning centered
**Topic support	Vocabulary for Museum	I(7)		Learning centered	
Group study : Presentation 1	group study 1 Interior drawing	I(7)		Project work	
Specification	Material Finishing	Specification : Pattern and Floor plan		I(47)	Self directed learning
	Detail	working drawing : Elevation/Section	I(7)		Learning centered
	Construction	Presentation in English		I(47)	Self directed learning
	Equipment /Element	Specification : lighting	I(7)		Learning centered
Group study : Presentation 2	group study 2 Interior drawing and Interior Design	I(7)		Project work	

* Drafting = Interior working Drawing , Topic support = makeup class , In. = individual , (6) = 6 group , (7) = 7 group , (47) = 47 person , MIA = More Integrated Approach

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลหัวข้อหลัก และกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ในรายวิชา มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยง ด้วยกระบวนการเรียนรู้ learning process^[6] เพื่อจำแนกหาแนวทางหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้

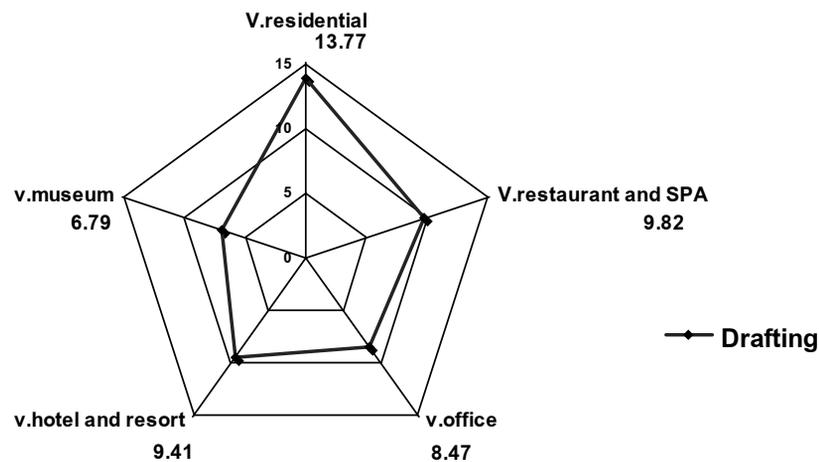
ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์รายวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษาลักษณะของรายวิชาภาษาอังกฤษใน งานศิลปะและสถาปัตยกรรมภายใน พบว่ามี 13 หัวข้อ แต่มี 3 หัวข้อที่แตกต่าง เพราะไม่ใช่หัวข้อบรรยาย และกิจกรรมการเรียนการสอน 13 รูปแบบ โดยกิจกรรมแบ่งเป็น 3 แบบ คือ การฝึกทักษะคำศัพท์พื้นฐาน การเขียนรายละเอียดประกอบแบบ และการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของกิจกรรมและสถานการณ์การเรียนรู้

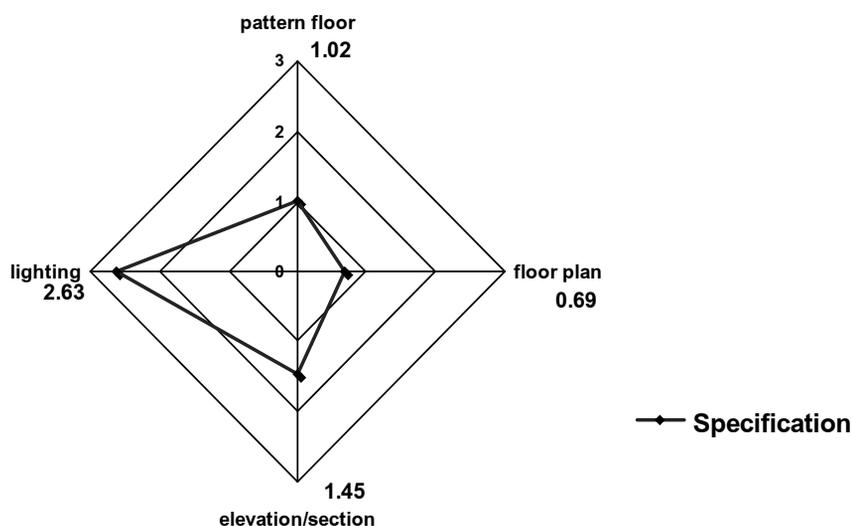
จากข้อมูลหัวข้อทั้งหมด 13 หัวข้อ จึงได้ทำการวิเคราะห์กิจกรรม learning process ตามหลักการ EOP แต่สามารถทดสอบความรู้ได้ตาม 9 หัวข้อบรรยายเท่านั้น ซึ่งพบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ทั่วไปหมวดบ้านพักอาศัย ง่ายต่อการรับรู้ หรือการจดจำ เนื่องจาก นิสิตเคยผ่านการเรียนมาก่อน และเนื้อหาไม่ซับซ้อน ส่วนคำศัพท์หมวดพิพิธภัณฑ์ หรือการจัดนิทรรศการ เป็นคำศัพท์ที่ยากต่อความเข้าใจ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นคำศัพท์ทางเทคนิค (Figure1) การเขียนรายละเอียดประกอบแบบในหมวดงานไฟฟ้า นิสิตสามารถทำความเข้าใจได้ เนื่องจากวิชานี้มีการเรียนคู่รายวิชา เทคโนโลยีอาคาร ส่วนหมวดงานพื้น นิสิตขาดความรู้ ความเข้าใจ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับวัสดุ ทำให้ประสิทธิผลของการรับรู้ต่ำกว่าหมวดอื่น (Figure 2)

Figure 1 Radar Chart of test a learning vocabulary activity in drafting symbol part.

^v V. = Vocabulary

Std. Deviation = 17.98

Figure 2 Radar Chart of test a learning activity in specification part.

Std. Deviation = 3.97

ผลจากวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ในรายวิชา

จากกิจกรรม และการทดสอบการประยุกต์ความรู้ความสามารถคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้พบอุปสรรคของการเรียนการสอน ซึ่งเป็นผลสำคัญต่อการจำแนกหาแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ 5 ปัญหา คือ (A) การขาดความรู้เรื่องวัสดุ ขนาด คุณสมบัติ ชนิด ทำให้ไม่สามารถเลือกใช้ในงานแบบได้อย่างเหมาะสม (B) การขาดความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะ ของงานสถาปัตยกรรมภายใน ทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน (C) การขาดความรู้เรื่องการเรียบ

เรียงประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่สามารถระบุในงานประกอบแบบได้ (D) การขาดความรู้เรื่องการเขียนแบบงานสถาปัตยกรรมภายใน เช่น การติดตั้ง และงานโครงสร้างเพอร์นิเจอร์ ทำให้เขียนระบุรายละเอียดในงานเขียนแบบไม่ถูกต้อง และ (E) ความสามารถในการจดจำ คำศัพท์และความหมายต่าง ๆ ไม่ต่อเนื่อง โดยนิสิตสามารถทราบคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดี ในกรณีที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานทั่วไป ที่สามารถค้นหาได้ง่ายมากกว่า คำศัพท์ทางเทคนิค ซึ่งผลของ 5 ปัญหา มีผลกระทบต่อกรเขียนรายละเอียดประกอบแบบ (Table 2)

Table 2 Problem of obstruct to learning and related a topic N = 47

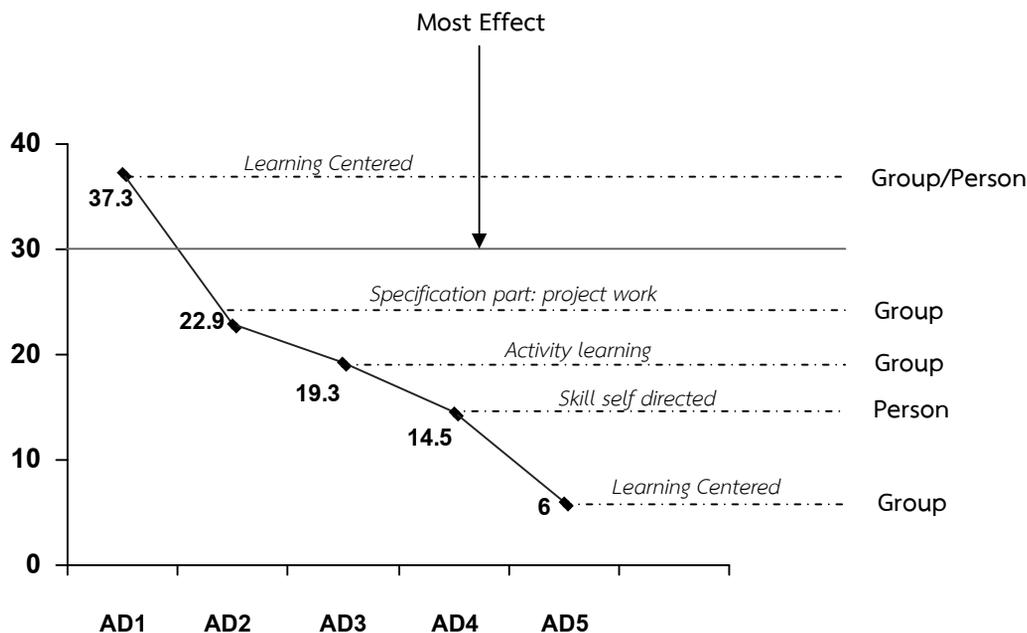
Problem	Effect to Topic	Percentage	
	D.	S.	
			37.3
A	x	x	37.3
B		x	22.9
C		x	29.3
D	x	x	14.5
E	x	x	6.0
Total	100.0		

*D. = Drafting Symbol , S. = Specification

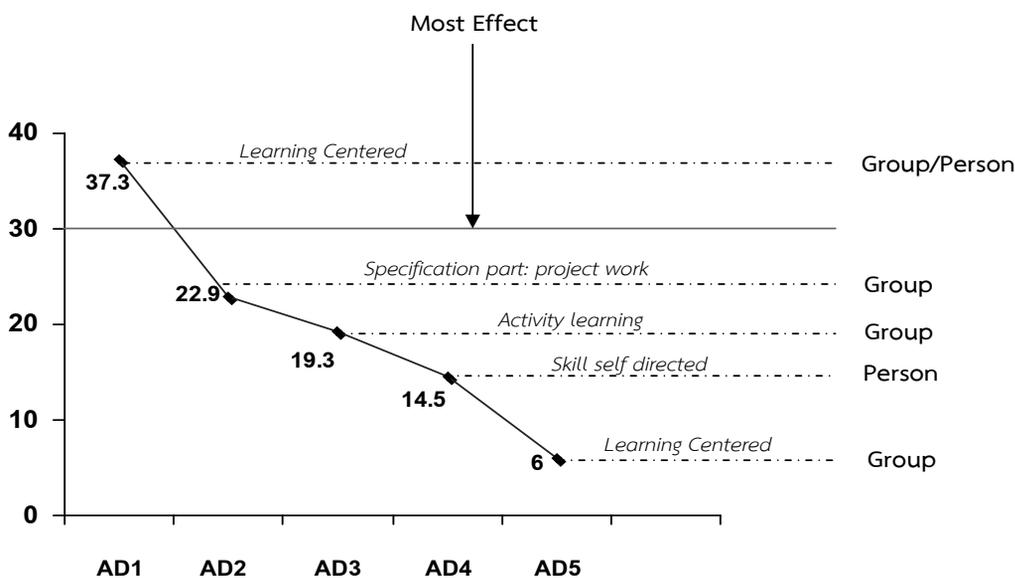
ผลจากการประเมินผลรายวิชา

ประเมินผลด้วยการทดสอบ นิสิตได้ทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การทำงานกลุ่มภายในห้องเรียน งานเดี่ยว และกลุ่ม project work ซึ่งผลที่ได้ พบว่า งานที่ทำในห้องเรียน หลังเรียนจบทุกครั้งจะได้ประสิทธิผลที่ดีกว่างานบ้าน เพราะสามารถวัดผลความรู้ความเข้าใจนิสิตได้ทันที เนื่องจากกิจกรรมภายในห้องเรียน ส่งผลให้เกิดข้อดี คือ นิสิตสามารถเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น โดยนำไปใช้จริงในงานเขียนแบบได้ (AD1) นิสิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนแบบงานสถาปัตยกรรมภายในมากขึ้น เพราะเป็นการฝึกทักษะเฉพาะ (AD2) กิจกรรม รูปแบบเป็นกันเอง เช่น การเล่นเกมส์ education game⁷ การอภิปรายกลุ่มย่อย small group discuss หรือ การถามตอบ เป็นต้น ทำให้นิสิตสนุกสนาน ผ่อนคลาย (AD3) นิสิตสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้มากขึ้น จากการฝึกฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้กล้าแสดงออก (AD4) และ นิสิตมีโอกาสดำเนินการคิดเห็นร่วมกัน ระหว่างผู้เรียนและ

ผู้สอน และผู้เรียนด้วยกัน นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ของการทำกิจกรรมกลุ่ม learning centered ดีกว่าการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง self directed learning⁸ (Figure 3) ส่วนผลเสียที่เกิดขึ้น คือ ความรู้หรือความสามารถพื้นฐานภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน ทำให้มีผลต่อการรับรู้ การจัดกลุ่ม หรือ การมอบหมายงาน (F1) การเรียนคำศัพท์จำนวนมาก ทำให้ยากต่อความสามารถในการจดจำ เพราะเป็นคำศัพท์เฉพาะทางเทคนิค ในงานทางสถาปัตยกรรมภายใน (F2) งานกลุ่มทำให้นิสิตสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน แต่การรับรู้ภายในกลุ่มจะไม่เท่าเทียมกัน(F3) เนื้อหาการสอนรายวิชาไม่ตรงแผน ในบางส่วน เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงตามความสามารถของผู้เรียน (F4) ตัวอย่างงานแบบสถาปัตยกรรมภายใน หรือตัวอย่างวัสดุมีน้อย ทำให้ผู้เรียน เข้าใจได้ยาก และ ประสิทธิภาพของนิสิตหรือความรู้ความเข้าใจที่มี เป็นผลกระทบสำคัญต่อการเรียนการสอน (Figure 4)

Figure 3 The chart above show the percentage of advantage from environmental learning.
* AD. = advantage

Figure 4 The chart above show the percentage of advantage from environmental learning.
* F = fault

วิจารณ์และสรุปผล

จากการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาค้นหาแนวทางพัฒนาการเรียนรู้อาษาอังกฤษที่เหมาะสม สำหรับนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน เนื่องจากเป็นรายวิชาที่มีผลสรุปของการประเมินรายวิชาไม่ชัดเจน จากการศึกษารายวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หลักการภาษาอังกฤษเพื่อ

อาชีพ English Occupational Purposes ; EOP พบว่า ควร มีการให้ฝึกทักษะ โดยสามารถจำแนกแนวทางได้ 3 แนวทางที่เกี่ยวข้อง คือ การฝึกทักษะคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับวัสดุ โดยแบ่งหมวดหมู่ตามประเภทงานเขียนแบบสถาปัตยกรรมภายใน ประกอบด้วย งานแบบผังพื้น ผังเฟอร์นิเจอร์ ผังฝ้าเพดาน ผังไฟฟ้า ผังเต้ารับเต้าเสียบ รูปด้าน รูปตัด และแบบ

ขยาย เนื่องจากนิสิตขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถเขียนแบบได้โดยละเอียด ทั้งนี้ต้องเป็นคำศัพท์เฉพาะกับงานทางสถาปัตยกรรมภายในจริงๆ ไม่ใช่คำศัพท์ทั่วไปที่เกี่ยวข้องน้อย เพื่อไม่ให้นิสิตท่องจำมากเกินไปจนเกิดความพอดี ผู้สอนเองควรสอนวิธีการเขียนรูปประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นิสิตใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแบบให้เกิดประโยชน์ การฝึกทักษะนำเสนองานออกแบบ ด้วยการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดกระบวนการจดจำ เพราะถือเป็นรูปแบบกิจกรรมอย่างหนึ่งให้นิสิตได้ฝึกฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้กล้าแสดงออก และยังเป็นการใช้งานจริง การฝึกทักษะการเรียนรู้รายวิชานี้ ให้บูรณาการความรู้อื่น ๆ ของหลักสูตร พ.ศ. 2554 โดยรายวิชาที่มีความเกี่ยวข้อง มี 3 วิชา ได้แก่ รายวิชาวัสดุและวิธีการใช้ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพราะนิสิตจำเป็นต้องเลือกใช้ในงานออกแบบ และเข้าใจในความแตกต่าง หรือรายละเอียดเฉพาะของแต่ละวัสดุ วิชาออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน 4 ซึ่งเป็นวิชาที่มุ่งเน้นแนวความคิดในการออกแบบ พื้นที่ภายในอาคารสาธารณะ ประเภทโรงแรม ศูนย์การค้า ที่มีขนาดใหญ่ หรือความซับซ้อนมากกว่าวิชาอื่น ๆ และวิชาโครงสร้างสถาปัตยกรรม ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการศึกษางานระบบ โครงสร้างอาคาร เทคโนโลยีต่างๆ ในเชิงวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม ทั้ง 3 รายวิชาจึงควรบูรณาการการเรียนการสอน เชื่อมโยงกับวิชาภาษาอังกฤษในงานศิลปะและสถาปัตยกรรมภายใน โดยอาจมีการมอบหมายงาน หรือหัวข้อการเรียนการสอนให้เกี่ยวข้องกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตใน 1 เทอม นอกจากนี้ยัง พบปัญหาที่เกี่ยวข้อง อันเป็นปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อ ซึ่งอาจอยู่เหนือการควบคุมของงานวิจัย คือ ความรู้หรือความสามารถพื้นฐานภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน วัดได้จากผลการเรียนของนิสิต หรือความถนัดทางภาษาที่ต่างกัน โดยในการศึกษาแบบกลุ่มเป็นวิธีที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ควรมีการจัดกลุ่มนิสิตจากผลการเรียน ใน 1 กลุ่ม ประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กที่มีความรู้ปานกลาง และเด็กอ่อน เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ ให้เป็นในรูปแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

การทำงานวิจัยในครั้งต่อไป อาจนำผลของแนวทางการพัฒนาการเรียนรู มาทำการศึกษารูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อหาวิธีการ กำหนดวัตถุประสงค์ และสาระรายวิชาให้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนสนับสนุน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

เอกสารอ้างอิง

1. World Economic Forum Switzerland and Harvard University. The Global Competitiveness Report 2012-2013[serial online] 2012;1(1):[569 screens]. Available from: HYPERLINK "http://www.weforum.org/" <http://www.weforum.org/>. Accessed August 17, 2012
2. สุพัฒน์ อาภารัตน์. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบบูรณาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2549.
3. ภรนุชญา อรรถาเวช. การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษ เฉพาะกิจสำหรับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ กลุ่มงานรังสี สถาบันโรคทรวงอก. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2548.
4. Robinson P. ESP Today : a Practitioner's Guide. Hemel Hempstead: Prentice Hall International; 1991
5. สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม. การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง : สำนักพิมพ์ THE KNOWLEDGE CENTER ครั้งที่ 2. เชียงใหม่; 2544.
6. เดือนเพ็ญ สุขสมาน. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสรรค์สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางบวกในห้องเรียน ของครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มเขตเจ้าพระยา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2549.
7. สรिता บัวเขียว. การออกแบบและพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจโดยยึดแหล่งการเรียนรู้เป็นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2550.